09/09/2022

Η Ι.Μ Κύκκου γιόρτασε το Γενέσιο της Θεοτόκου (ΦΩΤΟ)

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Την «καλλονήν του Ιακώβ», όπως χαρακτηριστικά αποκαλεί την Θεοτόκο, ο προφητάναξ Δαυίδ, το «κειμήλιον της οικουμένης», σύμφωνα με τον Κύριλλο Αλεξανδρείας, τίμησε η Ιερά Μητρόπολη Κύκκου.

Στην Εκκλησία της Κύπρου επίκεντρο των εορτασμών του Γενεσίου της Θεοτόκου ήταν η ιστορική Ιερά Βασιλική και Σταυροπηγιακή της του **Κύκκου Μονή**, η οποία, δέχθηκε στις αυλές της πλήθος πιστών, που προσέτρεξαν στη χάρη και τη θερμή θαλπωρή της.

Των λαμπρών λατρευτικών συνάξεων, τόσο κατά την παραμονή, όσο και την κυριώνυμο ημέρα της Εορτής, χοροστάτησε και προεξήρχε ο Καθηγούμενος της Μονής και **Μητροπολίτης Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος**, έχοντας ως συλλειτουργό του τον **Μητροπολίτη Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα**, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο. Τους δύο Αρχιερείς περίεβαλαν στο ιερό θυσιαστήριο Πατέρες της Μονής, κληρικοί των δύο Μητροπόλεων, ο Γέροντας του Ιερού Ιβηριτικού Κελλίου της Αγίας Άννας του Αγίου Όρους π. Αντίπας και ο Αγιοταφίτης Ιεροδιάκονος π. Ευλόγιος.

Τους ύμνους έψαλαν οι ιεροψάλτες του Βυζαντινού Εκκλησιαστικού Χορού της **Ιεράς Μονής Κύκκου,** υπό τη διεύθυνση του κ. **Άριστου Θουκυδίδη.**

Στον λόγο του ο **Μητροπολίτης Ταμασού**, έχοντας ως οδηγό του εξωβιβλικά κείμενα της αρχαίας Εκκλησιαστικής Γραμματείας, αναφέρθηκε, κατ' αρχήν, στο στίγμα και τον «ονειδισμό» της ατεκνίας, αλλά και, ακολούθως, στην καρπογονία του ακάρπου ζεύγους των Ιωακείμ και Άννης, όπου θαυματουργικά «*ο ονειδισμός τους μεταποιείται και μετακενούται σε ευτεκνίας απόλαυση*».

»[...] Αυτή είναι η μεγάλη προσφορά και οφειλή του Χριστού προς την Παναγία, να του παράσχει ως δάνειο την ανθρωπότητά του, να τον βαστάσει, ως τέλειο Θεό, στα μητρικά της σπλάχνα και στα θεανθρώπινα πράγματα η Μαρία να αποβεί **Μητέρα του Χριστού.** Έτσι εξυφαίνεται το μεγαλείο του προσώπου και της προσφοράς της Παναγίας στην οικονομία του Θεού να σώσει τον κόσμο» τόνισε, για να προσθέσει: «Και ακριβώς σε αυτή την οφειλή του Κυρίου προς την Παναγία επενδύουμε και εμείς τις ελπίδες μας προς τον Θεό και καταφεύγουμε στις προσευχές και τις μεσιτείες της και ελπίζουμε και στηριζόμαστε σ' αυτές σε καιρούς ειρήνης, αλλά και σε περιστάσεις δυσχείμερες.

»Γι’ αυτό, και ιδιαίτερα σήμερα, όπου εορτάζουμε τα Γενέσια της Υπεραγίας Θεοτόκου, και πανηγυρίζει η Ιερά και Βασιλική αυτή Μονή μας, δραττόμεθα της ευκαιρίας να καταθέσουμε και να αναπέμψουμε ικετήριες δεήσεις προς την Παναγία μας και να την παρακαλέσουμε, η χάρις της να μας επισκιάσει και οι δεήσεις της πύρινες να ανέλθουν και να κατατεθούν στον θρόνο της χάριτος του Τριαδικού Θεού και, προπαντός, του Υιού και Θεού της και Θεού μας.

..»Ανύμφευτε Νύμφη και ακήρατε Αγία Παρθένε, Γενού η ελπίς και ο εύδιος των χειμαζομένων λιμήν. Γενού η ισχύς και το οχύρωμα πάντων των προστρεχόντων σ' εσένα. Σκέπη και θεραπεία των εξαρτημένων από ουσίες και παθολογικές συμπεριφορές συνανθρώπων μας. Μετάνοια και ανάνηψη των εσκοτισμένων από τα πάθη της σάρκας και της ύλης. Φυγαδευτήριο και οχύρωμα των εν πολέμω, ξενιτεία, βιαία μετανάστευση, προσφυγιά και πάση ανθρωπίνη αδικία ευρισκομένων. Φωτεινός φάρος ηθικών αρχών και αρετών των παιδιών και της μαθητιώσας νεολαίας της πατρίδος μας, έτσι, ώστε να μορφώνονται στη ζωή τους με ανώτερα ιδανικά και αξίες. Παρηγορία και ελπίδα στους εν θλίψει ευρισκομένους αδελφούς μας. Ειρήνη και ανάπαυση στους καταπτοημένους. Νόημα και θέληση ζωής στους απηλπισμένους και πάντων των εν ασθενεία ευρισκομένων και ταλαιπωρουμένων. Πυξίδα και δύναμη στους ευγενώς οραματιζομένους και αγωνιζομένους για την αγάπη των πολλών. Γενού, Παναγία μου, έφορος της σήμερον εκ παντοίων κινδύνων δοκιμαζομένης οικογενείας, αλλά και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος».

Συνεχίζοντας και κατακλείοντας το λόγο του, ο **Ταμασού Ησαΐας,** δεν λησμόνησε να προσθέσει στην σκέψη και στις ικετήριες δεήσεις του τόσο την δοκιμαζόμενη πατρίδα μας, όσο και την τροφό Μονή του.

«Σοι, Δέσποινα Θεοτόκε, είσαι η κραταιά σκέπη πάντων των εμπεριστάτων. Επίβλεψον, ιλέω όμματί σου, επί τον λαόν σου, τον παροικούντα εν τη Νήσω ταύτη των Αγίων, και ρύσαι αυτόν εκ του εθνικού πειρασμού και της βαρβαρικής αλώσεως των ***κατεχομένων εδαφών της Κύπρου*** *μας από τους* ***αρκυωρούς Τούρκους*** *και* ***σύντριψον, τη κραταιά σου δυνάμει, τον αλλόθρησκον και επίβουλον εισβολέα,*** *ώστε να αναθάλει και εις τον τόπον μας ο λειμών της τρυφής, προκειμένου να διάγομεν ησύχιον και ήρεμον βίον, εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι.*